

om, at nu skulle opsvinget blive til gavn for dem, der endnu ikke havde fået gavn af opsvinget. Det er jo et stærkt udsagn, der forpligter, og som gør, at vi i hvert fald i SF har nogle forventninger om, at der også er substans bag. Det var der ikke i dag, men jeg kan garantere De Radikale, at SF vil komme med nogle bidrag, der sikrer substansen. Så skal jeg også sige tak til Enhedslisten og vel også til Kristeligt Folkeparti for støtten.

Jeg synes måske, vi i hele denne debat har brug for en ansvarsdebat, der vender hele ansvarskravet en smule på hovedet. Jeg synes, det ville være spændende at få debatten vendt, så ansvarskravet ikke kun rettes mod dem, der i forvejen er på knæ eller ligger ned, men at der stilles et langt større krav om ansvarlighed til de opretstående. Det forventer vi, og det vil vi også gerne bidrage med konkrete bud på.

Jeg skal runde af med en bemærkning til socialministeren, der siger, at vi er på rette vej. Det er jeg enig i på nogle af de konkrete områder, men på de store, afgørende områder stiger den økonomiske ulighed. Med den stigende polarisering i alderdommen går vi efter SF's opfattelse ad den forkerte vej, for vi ser gerne et samfund, der er præget af større lighed og dermed mindre polarisering og mindre udstødelse.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det er ikke rigtigt, når hr. Villy Søvndal påstår, at ulighederne i Danmark vokser, og at polariseringen vokser.

Når jeg ikke for alvor har taget den debat op her på talerstolen i dag, er det ikke udtryk for, at jeg er enig med hr. Villy Søvndal. Men der er utrolig mange måder at opgøre tingene på, og derfor kan man sige, at det egentlig er en mere detaljeret og grundig debat værdig end den, vi kan føre her i dag.

Hvis man tager sådan noget som finansrederegørelsen for 1997 fra november i fjor, står der på side 126 i afsnittet »Udvikling i indkomstfordelingen«:

»Danmark er blandt de lande, der har den mest lige fordeling af de disponible indkomster. Siden 1983, hvor analysen begyndte, er indkomstfordelingen blevet udjævnet yderligere, jf. figur 5.1. Dermed adskiller udviklingen i Danmark sig markant fra de fleste andre vestlige lande, hvor indkomstforskellene i de senere årtier er udvidet.«

Altså i modsætning til Danmark, hvor de ikke er udvidet, men faktisk er mindsket.

Desværre har jeg ikke medbragt budgetrederegørelsen for sidste år; men så vidt jeg husker, er der i budgetrederegørelsen en opgørelse, der også viser, at når man tager alle faktorer med, er forskellene mellem de disponible indkomster faktisk blevet mindre og ikke vokset, som hr. Villy Søvndal påstår.

Hvis man ser på en række andre indikatorer, er der ligeledes meget, der tyder på, at også de sociale uligheder bliver mindre. Langt flere unge er kommet i arbejde, og der er langt færre langtidsledige. Fru Dorit Myltoft var inde på nogle tal, der også indicerede, at uligheden i Danmark faktisk bliver mindre og ikke større. Det er selvfølgelig også målet for vores bestræbelser, og derfor mener jeg, vi er på rette vej.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil godt takke for, at også socialministeren går ind i denne i virkeligheden helt afgørende debat om ulighed.

Jeg vil anbefale, at de grupper, der er i tvivl om, hvem der har mest ret, sætter sig ned og læser dette lille skrift. Det er udgivet af to uafhængige forskningsinstitutioner, som jeg tror der står stor respekt om, nemlig Danmarks Statistik og Socialforskningsinstituttet, og i modsætning til regeringens konklusion når de frem til, at ikke blot er indkomstuligheden stigende, men formuefordelingen og dens udvikling er så skæv, som den ikke har været i Danmark siden slutningen af 1930'erne. Det er konklusionen i dette værk.

Spørger man så, hvordan det kan gå til, synes jeg egentlig, det er nærliggende nok: Regeringen har i fortsættelse af de borgerlige regeringer i 1980'erne gennemført ting som afvikling af formueskatten, halvering af arveafgiften, sænkning af det skrå skatte loft og sænkning af lejeværdien for store huse. Alt dette har medvirket til, at befolkningsgrupperne med store indkomster og formuer har fået store lettelser, og samtidig har lavindkomstgrupperne – hvad enten det er dem på dagpenge eller på bistandshjælp – fået forringet deres vilkår. Bl.a. er dagpengene blevet halveret for de unge. Det er klart, at det bidrager til en større ulighed i både indkomst og formue, så egentlig synes jeg ikke, det er så underligt.

Så kan regeringen jo sige: Jamen det har vi kun gjort, når vi har samarbejdet med Venstre og De Konservative. Se, det er jo rigtigt, og det